

Saray iktidarı yoksullukla yönetmenin peşinde

Hızlı yoksullaşma başladığı andan itibaren tek tehdit açlık olmayacak. Türkiye yıllardır büyüyen yozlaşmanın ve toplumsal öfkenin çatışmasına savrulma tehdidiyle yüzyüze. İşçi sınıfı örgütsüzlüğü nedeniyle ortak düşmanı patronlara ve Saray'a karşı seferber olması gerekirken etnik ve mezhepsel çatışmalarla zehirlenmeye sürükleniyor. Mahalleri, sokakları ve yaşamı bir ağ gibi saran gericilik ve tarikatlar okullara, evlere sızarak muhalif olan, aykırı olan her şeyi ve herkesi boğmanın hazırlığında.

Türkiye uzun yıllardır bir yol ayrımına sürükleniyordu; emperyalizmin çeperinde kısıtlı bir üretimle çarpık bir demokrasiyle de olsa yaşayan bir ülkede Saray saltanatının peşkeş çektiği ve köleleştirdiği bir ülke olmanın arasında yalpalıyordu. Bugün için girdiğimiz yol artık iyice belirginleşti. Baskının ve yoksulluğun gittikçe arttığı, boğazımızı sıkıyan ilmeğin gittikçe daraldığı bir ülkede çözümü nerede arayacağız?

Çözüm: İşçi Sınıfının Birliği

Çözümü direnen işçi sınıfının birliğinde arayacağız. Flormar işçilerinin, Cargill işçilerinin direnişlerinde gördüğümüz dayanışmayı ve direnci ülkenin dört bir yanında birbiri ardına gelmesi hiç de uzak olmayan direnişlere yaymakla yükümlüyüz. Konkordatolar birbirini izlerken, krizin faturası işçi sınıfına yazılırken biz bu faturayı da, baskıyı da yırtıp atmakla sorumluyuz. Türkiye yaklaşan ekonomik krizin eşliğinde hala asli sorunuyla karşı karşıya: Kitlelere bu karanlık günlerde yol gösterecek ve onları harekete geçirebilecek partinin, Devrimci önderliğin inşası. Önümüzdeki ödevimiz Türkiye'de devrimci önderliğin Türkiye işçi sınıfının içinde inşası ve dünya sosyalist devrim mücadelesiyle bağlarının kurulmasını gerçekleştirmek...

SARAYLAR YOKSULLAŞTIRIR

Türkiye'de çarşıda pazarda, yoksul ve alinteriyle çalışanların mutfaklarında gittikçe büyüyen bir yangın var. Yaklaşan ekonomik kriz her bir cümlesini Saray'ın onayıyla yazan medya tarafından gizlense de sokaklarda her şey açık. Çarşılar, pazarlar ve marketlerde artan fiyatları zabıtalara durdurmaya çalışan Saray iktidarı çaresiz.

Bir zamanların dünyanın ender "kendi kendine yeten" ülkelerinden biri olan Türkiye şimdi her bir lokma için ithalata muhtaç hale getirildi. AKP iktidarı uzun yıllardır adım adım hazırlanan yıkımı gerçekleştirerek Türkiye'yi sosyal ve ekonomik bir enkaz haline getirmek üzere.

Yoksullaştırılan ülke

Neoliberalizm tüm dünyayı kuşatırken ülkeleri de belirli ürünlere yoğunlaşan üretim bantlarına dönüştürdü. Bu dönüşüm ve bölüşümden Türkiye gibi verimli bir ülkenin payına "ucuz ve nitelikli emek", kaynakların uluslararası sermayeye peşkeşi ile yoksulluk düştü. 24 Ocak 1980 kararlarından bu yana adım adım yıkıma sürükleniyoruz. Her bir iktidar bu yıkımı gerçekleştirebildiği ölçüde iktidar olabildi. Başaramayanlarsa iktidar indirildi. Bunu en uzun soluklu ve ikna edici biçimde başaranlarsa yarattıkları enkaz sayesinde inşa ettikleri Saray'da şimdi.

Hayvancılık ve tarımın yıllar içinde bilinçli bir şekilde imhası köylerin boşalması ve nüfusunun şehirlerin çeperinde büyüyen semtlerdeki emek ordusuna katılmalarına yol açtı. AKP öncüllerinin ve kendisinin yarattığı bu emek ordusunu hem iktidarını pekiştiren oy depolarına dönüştürdü hem de her türlü sosyal hakkını tırpanlayarak sermayenin

sömürüsüne sundu. Şehrin çeperlerindeki milyonlar borç batağına sürüklenerek son 15 yılın sahte büyümesine can verdi.

Açlık tehlikesi uzak değil

AKP Türkiye'yi kısıtlı ve çarpık da olsa üreten bir ülke olmaktan çıkarıp betona boğarak yağmaya ve yoksullaşmaya açtı. Şimdiye denizin bittiği yerdeyiz. Saray'ın çok övündüğü o 15 yıllık ekonomik başarı masalının sonu geldi. Ekim ayı itibariyle yıllık enflasyon yüzde 17,90'dan yüzde 24,52'ye fırladı. Üretici Fiyat Endeksi enflasyonu ise yüzde 46,15. Bunlar resmi rakamlar. Kimileri enflasyonun yüzde 70'lere fırladığı görüşünde.

Üretimde hızla yükselen maliyetler zabıta dinlemez, ergeç sokağa, pazara ve emekçinin mutfağına yansır.

Saray'ın bütün bunlara cevabı yerel seçimlere dek idare çabası ve yalan döngüsü. Hızla yoksullaştırılıyor ve açlıkla, yetersiz beslenme tehlikesiyle karşı karşıyayız. Daha ekonomik kriz bu noktaya gelmeden önce 2013 TÜİK verilerine göre, "Yeterli miktarda gıdaya ulaşamayan insan sayısı 13 milyon civarında. Halen yaklaşık 6.5 milyon kişi proteinsiz, 10 milyon kişi de düşük kalorili gıdalarla besleniyor. Et ve süt tüketimi ise dünya ortalamasına göre oldukça düşük. Diğer yandan Türkiye'de temel besin olarak ekmek ve diğer tahıl ürünleri tüketiliyor."

5 yıl sonra bugün durum çok daha tehlikeli. Asgari ücretle ve hatta ondan çok daha düşük gelirle hayatta kalmaya çalışan milyonlar, özellikle de çocuklar artan fiyatlarla tehdit altında. 2019 Ocak ayına dek "dondurulan fiyatlar ve zamlar" aslında yalnızca bir idare ve yoksullaştırma hamlesinden ibaret. Ücretler ve maaşlar arka arkaya gelen zamlarla eriyecek.